

[Socialministeren.]

optaget Forhandling med Finansministeriet om Forslagenes Optagelse paa Listen over de Arbejder, der skulde holdes i Beredskab til Iværksættelse efter Beskæftigelsesraadets nærmere Bestemmelser, naar de beskæftigelsesmæssige Forhold maatte gøre dette paakrævet. Finansministeriet tiltraadte, at der blev udarbejdet Projekter vedrørende de paagældende Arbejder, og disse er, efter hvad der er oplyst fra Ministeriet, udarbejdet, men endnu ikke forelagt for Ministeriet.

Som det vil være det ærede Medlem bekendt, skal Socialministeren imidlertid i Henhold til Forsorgslovens § 68 stadig have Opmærksomheden henvendt paa, at der bl. a. findes Aandssvageanstalter i tilstrækkeligt Antal, og Ministeriet har da ogsaa til Trods for Mangelen paa Byggematerialer udfoldet energiske Bestræbelser for at afhjælpe den alvorlige Pladsmangel paa Aandssvageanstalterne. Det er saaledes lykkedes med Finansudvalgets Tilslutning at faa gennemført en Udvidelse af de jyske Aandssvageanstalter med i alt 90 Pladser for Børn, og det er oplyst for mig, at disse Bygearbejder forventes at blive færdige i den nærmeste Fremtid. Det er klart, at Ministeriet fortsat vil udfolde Bestræbelser for at tilvejebringe det yderligere Antal Anstaltpladser, der er nødvendige for at afhjælpe den betydelige Pladsmangel paa vore Aandssvageanstalter.

Kirkeministeren (Frede Nielsen): Med Hensyn til det af det ærede Medlem Hr. Axel Sneum fremdragne Spørgsmaal om Ansættelse af blinde Organister skal jeg bemærke, at Ministeriet ifølge de gældende Lovbestemmelser i Øjeblikket kun har direkte Indflydelse paa Besættelsen af Organiststillinger i København og paa Frederiksberg ved Udnævnelse af Kirkeministeren efter forud indhentet Erklæring af Menighedsraadet. Ved Besættelsen af disse Stillinger i København og paa Frederiksberg gaar Ministeriet meget sjældent uden om Menighedsraadets Ønske, og jeg kan saaledes oplyse, at der senest efter Menighedsraadets Indstilling den 1. Juni 1947 er ansat en blind Organist ved Aalholm Kirke her i København.

Det ærede Medlem Hr. Heick talte om et Emne, der uægtelig ikke vedrører det Embedsomraade, jeg har nu, nemlig de unge Sydslesvigeres Ophold her i Danmark, et Emne, som min Kollega Justitsministeren har sagt noget om, men da Talen havde

direkte Adresse til mig, maa jeg gøre nogle Bemærkninger.

Det ærede Medlem vendte sig dels mod en Henvendelse fra Dansk Arbejdsmandsforbund, dels mod en Artikel i Bladet „Sønderjyden“, og det ærede Medlem mente, det vilde være rigtigt at rette Talen til mig, fordi jeg, som det ærede Medlem sagde, jo er nøje knyttet til „Sønderjyden“.

Maa jeg benytte denne Lejlighed til at sige, at ganske automatisk gled mit Navn, i samme Øjeblik jeg blev Medlem af Ministeriet, bort fra Bladet, og jeg har redaktionelt intet med Bladet at gøre. Jeg skal ikke tale om Toneføring og sligt, hverken fra Arbejdsmandsforbundets eller Bladets Side, men jeg tror at vide lidt om, hvad der har bevæget baade Arbejdsmandsforbundet og Bladet. Jeg kan tænke mig, at det navnlig er to Ting. For det første Mindet om, hvordan det gik i Aarene efter første Verdenskrig, og for det andet den øjeblikkelige Beskæftigelsessituation. Efter den første Verdenskrig kom et ret stort Antal sydslesvigske Tjenestefolk herop, et ikke ringe Antal af dem blev hængende i Landsdelen, og adskillige af dem blev senere, desværre, særdeles illoyale i Forholdet til Danmark. Man kan nok sige, at der ikke kan drages Sammenligning, de unge Sydslesvigere, der kommer nu, skal kun være her for en ganske bestemt Periode og rejser saa hjem igen. Men Mindet om, hvordan det gik i 20erne, lever i visse Kredse og øver sin Indflydelse paa den Stillingtagen, der bliver Tale om.

Og ser man videre paa Beskæftigelsessituationen, forstaar man, at der let gør sig en vis Uro gældende i Arbejderkredse over for de Bestræbelser, som man er bange for skal udfolde sig for at drage Arbejdskraft til udefra. Alle ved, at de særlige Importforhold, der gør sig gældende for vort Land nu, uundgaeligt afføder en stigende Arbejdsledighed. Den sidste Opgørelse over Arbejdsledighedssituationen viser, at der i de sønderjyske Landdistrikter er ikke mindre end 1 055 ledige Arbejds mænd. Man forstaar, at en saadan Situation ikke fremmer en velvillig Indstilling over for Spørgsmaalet om Arbejdskraft udefra.

Det ærede Medlem Hr. Heick rettede ogsaa et Spørgsmaal til Arbejdsministeren, der har bedt mig om — da jeg nu alligevel skulde behandle dette Emne — paa hans Vegne at sige følgende. Der er ikke for Arbejdsministeriet indbragt nogen Sag om, hvilken Stilling man skal tage over for Sydslesvigere, der ønsker Landbrugsarbejde eller i det hele taget Arbejde i Sønderjylland, og